

Vicente March Marco
El somni de Roma

L'exposició "Vicente March. El somni de Roma" pretén traure a la llum i recuperar d'un cert oblit la seua figura i obra, atés que va ser un membre destacat de l'àmplia generació dels nostres artistes que es van formar i es van establir a Roma en les últimes dècades de segle, i la rellevància del qual es va anar diluint amb l'arribada dels nous i revolucionaris llenguatges artístics al llarg del segle XX.

Autoretrat amb paleta i pinzell, ca. 1910.
Col·lecció particular

Naix a València en el si d'una família de classe mitjana i, en acabar els seus estudis elementals, ingressa a l'edat de nou anys en l'Escola de Belles Arts de Sant Carles en la secció de pintura, on es va formar durant huit anys amb excel·lents resultats i una sòlida formació cultural.

Després de no aconseguir la plaça de la Diputació per a ser pensionat de pintura a Roma en quedar en segon lloc, i que aconseguiria Ignasi Pinazo, s'instal·la a Madrid durant dos anys. Allí perfecciona els seus coneixements i s'endinsa en els ambients artístics.

Ja conclòs este període, comença a realitzar el seu gran somni, traslladar-se a Roma, la capital artística del món, que serà el lloc del seu esforç i del seu treball, i on trobarà l'ambient afí al seu caràcter i estètica durant més de dos dècades.

Arriba amb dènou anys, a les seues expenses, amb la ciutat en plena esplendor i ebullició artística. Prompte serà un més entre la nombrosa i dinàmica colònia espanyola i especialment valenciana, amb gran nombre de col·legues i amics formats en Sant Carles. Residirà en un dels estudis del cèlebre palau Patrizzi, en la cèntrica via Margutta, on havien viscut Fortuny o Madrazo, i ara serà l'espai vital i artístic compartit per una nova generació, com la dels germans Josep, Blai i Marià Benlliure, amb els qui va forjar una sòlida i duradora amistat.

En els seus primers anys a Roma, va freqüentar els centres més famosos com l'Acadèmia d'Espanya a Roma i l'Acadèmia Gighi, seguint els passos de Fortuny, on va aprofundir en els estudis d'anatomia al natural i de vestits, i que es reflectirà al llarg de la seua carrera en l'incertada composició de les figures. Inicia la seua promoció professional amb marxants i galeristes i participant en diverses exposicions valencianes i espanyoles. La seua tècnica, a l'oli i aquarel·la, a base d'una pinzellada minuciosa, colorista, plena de llum i de matisos, va tindre gran èxit entre una poderosa clientela europea a la qual li agradava l'exotisme, el preciosisme, allò que era galant o popular.

Amb l'acolliment i èxit de la seua obra en el mercat europeu, va deixar de participar en 1884 en certàmens espanyols per a fer-ho en les grans exposicions internacionals europees de Berlín, París, Londres, Munic, Viena i Roma, on guanya la medalla de plata amb l'aquarel·la *La filadora* en 1893.

La seua temàtica, afí als gustos del mercat, discorre entre la pintura costumista esguitada de nombrosos assumptes. Ja siga en escenes preciosistes en salons i interiors d'esglésies i jardins, o en olis i aquarel·les sobre tipus populars ambientats en velles places, patis, mercats, tavernes o tertúlies, amb gran desplegament d'objectes i personatges, com *El músic en el llogaret*, *El prestidigitador*, *La venedora de flors* o *espatatxins*, *filadores*, *gent de l'horta*, *titellaires* o *saltimbanquis*.

En el Soc, 1882. Col·lecció particular

L'orientalisme va ser un altre dels seus temes. Va recrear la seua llum radiant, el color vibrant de les indumentàries, la fesomia de les seues gents, la sensualitat i bellesa de les odalisques, els seus ritus i costums inalterables o la monumentalitat dels seus escenaris en sumptuosos salons i socs, amb multitud d'elements de gran plasticitat, bellesa i barroquisme.

Com a retratista va mostrar una acusada capacitat introspectiva, especialment en els seus autoretrats i en els del seu cercle familiar més pròxim, com el de sa mare, Josefa Marco, i d'amics. Al costat d'ells, coexistixen les d'odalisques, *Dama oriental*, ciociàres i joves de Subiaco, valencianes i eloqüents rostres de models.

En 1903 torna definitivament a València, a Benigànim, que es convertix en l'escenari de la seua vida i de la seua última etapa pictòrica. Pinta a l'aire lliure el paisatge rural quotidià i a les seues gents, per pura vocació i per a ús i gaudi propi. Allí mor el 1927.

CASA MUSEU BENLLIURE
Carrer Blanqueries, 23. València

Del 03 de març al 13 de juny de 2021

De dimarts a dissabte
de 10 a 14 i de 15 a 19 hores

Diumenges i festius de 10 a 14 hores

Voltants de Roma. Anticoli Corrado. Museu de Belles Arts de València

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
REGIDORIA DE PATRIMONI I RECURSOS CULTURALS